

УДК 801.631.5+81'42+81'38=111

DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2018-4-64-69>

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ОБРАЗНОСТІ ЛІМІНАЛЬНОГО В СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ ПОЕТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Лисова Катерина Андріївна

аспірант кафедри англійської філології і філософії мови
імені професора О. М. Мороховського

Київського національного лінгвістичного університету,
вул. Велика Васильківська, 73, Київ, Україна

У статті окреслено основні положення міждисциплінарного підходу до вивчення феномену лімінальності, а також визначено його місце і роль у сучасному англійському поетичному дискурсі. У дослідженні детально описується образність лімінального та її складники на матеріалі сучасного англійського поетичного дискурсу. Образ лімінального витлумачується як чотирирівневий мультимодальний конструкт, що інкорпорує передконцептуальну, концептуальну, вербальну та невербальну площини. Конструювання образів лімінального відбувається на перетині двох і більше модусів сучасного англійського поетичного дискурсу (вербального, візуального, аудіального та аудіовізуального).

З огляду на динаміку розвитку поетичного дискурсу та тенденцію до постійних змін його змісту і форми, у розвідці розроблено нову комплексну методіку аналізу образності лімінального з акцентом на пояснення виходу поетичних текстів в мультимодальну площину.

У світлі мультимодальної парадигми спостерігається зміна призначення літератури у зв'язку з виникненням нових форм мистецтва. Наразі, коли досить важко уявити людину без смартфона, а висловлювання на кшталт: "Зараз погуляю!" стало невід'ємним складником евристичної діяльності людини, розробка концептуально нових теоретичних підходів до аналізу художніх форм, включаючи поетичні набуває неабиякої актуальності.

У статті зазначено ті чинники і тенденції розвитку сучасного англійського поетичного дискурсу, що сприяли виникненню абсолютно нового різновиду дигітальної поезії – кодопоезії (кіберпоезії, е-поетри). У конструюванні образності кодопоезії задіяні засоби поєднання різних технік текстотворення – лінгвістичні, цифрові, інтерактивні. У результаті чого техно-образ постає об'ємним за своєю внутрішньою структурою та "гібридним" за формою. Так, однією з домінуючих рис кодопоетичних текстів, що визначає характер їх творення та сприйняття реціпієнтом, постає лімінальність.

Методика дослідження образності лімінального в сучасному англійському поетичному дискурсі включає такі етапи: таксономічно-рефлексивний, конструювальний та етап дигітального конфігурування. Кожен з цих етапів включає певну кількість кроків, що передбачають застосування відповідних методів і прийомів аналізу – загальнонаукові, міждисциплінарні та власне традиційні й новітні лінгвістичні.

Ключові слова: образність лімінального, мультимодальний конструкт, дигітальний дискурс, дигітальна гуманітаристика, комплексна методика.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. На зламі ХХ–ХХІ століть в епіцентрі філологічних студій у міждисциплінарному ключі опиняються категорії, що так чи інакше характеризуються парадоксальністю, незвичністю, відхиленням від норми. Зокрема, категорія абсурдності [7], сюрреальності [14], неможливості, неприродності [5; 9, 131–150], неоднозначності [13, 428–496], трансгресивності, некреативності, неоригінальності, аномальності [8; 10] та власне парадоксальності [3]. Ці категорії формують полотно сучасного художнього мультимодального дискурсу [3]. Дослідження образності лімінального, що чітко вписується в коло окреслених феноменів і є об'єктом нашого наукового пошуку, набуває неабиякої актуальності, окрім зазначеного, з огляду на розквіт дигітальної поезії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз теоретичних джерел з філософії та соціології показав, що лімінальність (англ. *liminality*) є проміжною стадією переходу системи, людини, відносин тощо з одного стану в інший, пов'язаною з втратою структури, ієрархії, статусу елементів [2; 4, 327]. Лімінальна фаза вбачається перехідною, непостійною, непевною кондицією – "*betwixt and between*" [4, 117], в межах якої індивід віддаляється від нормативного контексту й шляхом трансформації створює опозиційно протилежний світ. Його амбівалентні риси виражаються великим різноманіттям символів.

Загалом поезія виступає найбільш сприятливим ґрунтом для конструювання і функціонування образності лімінального через мобільність, компактність, чутливість до змін креативних тенденцій та підвищену емотивність. Специфіка образності лімінального виходить у площини амбівалентного стану ліричного я, що характери-

зується ірраціональністю, розмитістю, переходом у проміжну зону абсолютного «позаходження», а також у сферу нереального, містичного часопростору, що формує неможливі лімінальні поетичні світи. Когнітивною основою образності лімінального є *невизначеність, дифузність, розмитість, мінливість*, що викликає у читача, в термінах Р. Цура, емоційну дезорієнтацію [12, 208] під час її осмислення й інтерпретації.

Вивчення сучасного англомовного поетичного дискурсу в контексті лімінальності дасть змогу розкрити специфіку актуалізації ірраціонального осмислення світу в поетичних текстах. До того ж, вибудує місток від поезії в класичному розумінні до мультимодальних дигітальних поетичних новотворів.

Формулювання мети і завдань статті.

Метою статті є окреслення методологічного підґрунтя дослідження образності лімінального в сучасному англомовному поетичному дискурсі. Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань: визначення критеріїв виокремлення образів лімінального, розроблення нової комплексної методики аналізу образності лімінального з акцентом на динаміку розвитку поетичного дискурсу та тенденцію до постійних змін креативних віянь, пояснення виходу текстів класичної поезії в мультимодальну площину.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Феномен лімінальності включає низку змін: соціального статусу, цінностей і норм, ідентичності та самосвідомості, осмислення і розуміння, свідомості, мовної практики. Саме тому лімінальність виступає типовим прикладом міждисциплінарної проблеми. Вона інтегрує широкий спектр питань та підходів: соціологічних, культурологічних, семіотичних, психологічних тощо.

Образність лімінального є парасольковим терміном і включає вербальні та невербальні поетичні образи лімінальної персони, лімінального стану ліричного героя, лімінального часу і лімінального простору.

У змісті понять *лімінального часу* та *лімінального простору* відбито, з одного боку, надзвичайно складний процес відокремлення індивіда від упорядкованої хронологічної системи [4, 117–121], а з іншого – його приєднання до альтернативної, антихронологічної, антитемпоральної системи [там само]. Відтак, індивід стає *лімінальною персоною* – це певна особа (лімінар, актор), яка існує в різних межових ситуаціях, при цьому не відділяє себе від попереднього впорядкованого стану повністю або частково [4, 122]. У цьому ракурсі лімінальність розглядається в просторових, часових та соціально-моральних параметрах [там само].

В аспекті часу лімінальність трактується як певний незакінчений період переходу, невизначений відрізок часу, що характеризується розривом з попереднім станом та набуттям нового,

але не закінчений. *Лімінальний час* – це період незвичайного часу. Фактично, «безчасовості», відходу від лінійної проекції часу, коли існування у лімінальній ситуації стає (сприймається) постійним й непереборним [4]. Так, виокремлюємо лексичні одиниці на позначення лімінального часу, що характеризуються невизначеністю та розмитістю позначуваного часового проміжку. Наприклад, *evening – вечір*. Це *короткий* відрізок часу між світловим днем та ніччю – основними одиницями вимірювання плинину часу. Вечір має проміжний статус – це вже не день, але ще й не ніч. Схожою за семантикою є лексична одиниця *dawn – світанок*, це вже не ніч, але ще й не ранок.

Простір лімінальності – це пограничні та витіснені на периферію (маргінальні) зони людського існування, які не можна схарактеризувати певними соціально-територіальними, суто соціальними, культурними, політичними, гендерними, національними тощо особливостями, натомість важливою їх характеристикою є змішування рис. Лімінальні простори доволі різноманітні: ними можна охарактеризувати країни, розташовані між іншими країнами, території пограниччя, анклавів, такі витіснені соціальні простори, як *concentration camps, prison, ghetto, places of mixed/border cultures existence etc* (концлагері, тюрми, гетто, місця існування лімінальних культур тощо). У соціально-моральних параметрах лімінальність означає втрату соціально-морального статусу, соціальної, національної, культурної ідентифікації й визнання [4, 89].

Лімінальний простір в сучасному англомовному поетичному дискурсі конструюється за допомогою лексичних одиниць, що мають ознаки *невизначеності, трансгресивності, знаходження «ні тут, ні там»* або ж «позазнаходження». Наприклад, лексична одиниця *door – двері*, так само як і *gates – ворота*, має міфічне забарвлення. Вона символізує перехід з *одного місця/стану в інше, від світла до тіні, від відомого до незвіданого; перетворення, вхід в нове життя, ініціацію*. Аналогічною за семантичним наповненням є лексична одиниця *window – вікно*. Лінгвокультурологічний аналіз засвідчив, що *window* – важливий міфопоетичний символ, який реалізує такі семантичні опозиції як *inner – outer, visible – invisible/hidden*, а також протиставлення *openness – closeness*, відповідно *danger (risk) – safety (security)*.

З огляду на те, що лімінальність досить часто уподібнюється до *смерті, сну, існуванню в череві, невидимості, темряві, двоспрямованості, пустелі, затемненню сонця чи місяця*, стає можливим виокремити лінгвальні засоби вираження лімінального простору та часу, а саме: *non-existence, death, depth, sleep, dream, dusk, twilight, evening, night; nowhere, elsewhere; endless, boundless, dark, transparent, invisible* тощо.

Опредметнення семантичних ознак лімінальності в сучасному англомовному поетичному дискурсі обумовлюється низкою гетерогенних фокусів. Фокус у контексті нашого дослідження витлумачуємо як смислову доміную лімінальності, довкола якої нарастають найрізноманітніші відтінки смислів. Так формується смислове поле лімінальності.

Спіраючись на положення про те, що у динаміці осмислення предметів та явищ найбільш складним для рефлексії є власне перехід від однієї визначеності до іншої, одного стану системи в інший, що передбачає певну стадію деструктивності, втрати визначеності [4, 179–180], витлумачуємо образність лімінального як систему поетичних вербальних та невербальних образів, смисловими фокусами яких є *межєвість* (англ. "neither here, nor there"), *невизначеність*, *дифузність*, *незвичність*, *аномальність*.

У *фокусі невизначеності* втілено ознаки амбівалентності, мінливості та сумнівності, втілені в образності лімінального. *Фокус дифузності* інкорпорує ознаки розмитості, нечіткості, невловимості, швидкоплинності. У *фокусі незвичності* [3, 15] переплітаються риси примарності, несправжності, містичності, загадковості. *Фокус аномальності* акумулює предметнення ознаки девіантності [там само] образів лімінального. У *фокусі оновлення* сконцентровано низку ознак, пов'язаних із переродженням та набуттям нових якостей. Тоді як власне підґрунтям творення лімінальних поетичних форм є ознака *межєвості*, що структурує однойменний фокус. Залежно від того, який фокус лімінальності превалює у тому чи іншому поетичному тексті, актуалізуються ті чи інші смисли лімінальності.

З точки зору психології феномен лімінальності неодмінно передбачає певні зміни: соціального статусу, цінностей та норм, ідентичності та самосвідомості, осмислення й розуміння, свідомості, мовної практики [4].

Методологія нашого дослідження охоплює три етапи, кожний з яких включає певну кількість кроків, у межах яких застосовуються відповідні методи і прийоми аналізу – загальнонаукові, міждисциплінарні та власне традиційні й новітні лінгвістичні.

Перший етап – *таксономічно-рефлексивний*, що складається з двох кроків. Перший крок зорієнтовано на поєднання загальнонаукових *індуктивного* й *дедуктивного* методів. Відповідно, на цьому кроці простежено та виокремлено тенденції еволюції наукових поглядів на зміст і форми вираження феномену лімінальності від зародження ідея постійної мінливості безперервного й однорідного буття (Платон, Аристотель, Сократ), до появи термінопоняття «лімінальність» у 1909 р. [2], закінчуючи сучасною міждисциплінарною зацікавленістю цим феноменом. Це, в свою чергу, дозволило вста-

новити онтологічні й епістемологічні умови становлення лімінальності як рушійної сили розвитку поетичного дискурсу на відрізок від початку ХХ ст. і донині.

Детальне вивчення та узагальнення теоретичних соціально-філософських надбань з проблеми лімінальності та теоретико-методологічних праць з питань поетичного дискурсу дало змогу екстраполювати їх на сучасний англомовний поетичний дискурс й виявити тенденцію до його *ліміналізації*. Зокрема, було визначено лінгвальні та позалінгвальні чинники ліміналізації сучасного англомовного поетичного дискурсу.

До лінгвальних чинників лімінальності в межах нашого дослідження відносимо превалювання тенденцій до демократизації, пейоризації [3] та часткової деперсоналізації сучасного англомовного поетичного дискурсу. Полотно позалінгвальних чинників складають типи художньої свідомості (естетична, індивідуальна-творча, інтегральна тощо), в яких переважає її раціональне або ірраціональне осмислення світу, віддзеркалене в художніх і поетичних формах, види поетичного мислення (парадоксальне, парадоксальне, трансгресивне, есеїстичне) [там само]. В межах гіпотетичного методу було сформульовано наукову гіпотезу дослідження.

На таксономічно-рефлексивному етапі також впорядковано емпіричний матеріал, який включає сучасний (ХХ–ХХІ ст.) англомовний поетичний дискурс Великої Британії і США.

Другий етап – *конструювальний*, що включає два кроки. На цьому етапі дослідження *семантичний* і *етимологічний* аналіз компонентів образності лімінального дозволили визначити низку смислових доміант лімінальності – *невизначеність*, *трансгресивність*, *мінливість*, – довкола яких утворюються мережі найрізноманітніших смислових відтінків, унаслідок чого формуються неможливі лімінальні поетичні світи та розгортається лімінальний дискурс. Виходячи з концепцій словесного поетичного образу [1] та когнітивно-дискурсивної категорії парадоксальності [3], де парадоксальна поетична форма тлумачиться як мультимодальний конструкт [там само, 221], визначаємо образ лімінального як «об'ємний», голографічний чотирирівневий мультимодальний конструкт, що складається з передконцептуальної, концептуальної, вербальної та невербальної площин. Конструювання образів лімінального відбувається на перетині двох і більше модусів сучасного англомовного поетичного дискурсу, тобто вербального, візуального, аудіального та аудіовізуального [3, 224].

Сукупність базових концептів та архетипів, які є джерелом глибинного смислу та апелюють до відчуттів читача, визнається *передконцептуальною складовою* словесного поетичного образу [3, 56]. Передконцептуальну іпостась образів лімінального витлумачуємо як низку

концептуальних ознак концептів, а також імплікативних ознак архетипів. Архетипний аналіз засвідчив, що фокуси лімінальності перегукуються з архетипними символами та імплікативними рисами архетипів Трікстера (Trickster) і Маски (Mask), Смерті, Відродження, Тіні. Наприклад, ознаки лімінальної особи у поетичному тексті Р. Бленча конструюються в образі ліричного я шляхом акцентування ознак смислового фокусу оновлення, підґрунтя якого є архетип Відродження: “*A light, dewy / Liminality divests / Me of all needs but one: a supple sinuous / Seeking, in this boundless space, a quest – / To be embraced and lost, unsought, unguessed*”. Так, епітети *light – світлий* та *dewy – вологий, росистий* (радіше *вранішній*) у контексті поетичного уособлення “*A light, dewy / Liminality divests / Me of all needs but one...*” описують лімінальність як певну сутність, пов’язану із розквітом та оновленням через семантичну спорідненість із лексичною одиницею *dawn – світанок*, що символізує надію, мрії, переродження та нове життя.

Концептуальна іпостась образу лімінального тлумачиться як внутрішньоформний образ, цілісність, що інтегрує в собі різні концептуальні ознаки номінативних одиниць словесного поетичного образу, через які здійснюється акт пізнання. Вона структурована концептуальними схемами, що висвітлюють лінгвокогнітивні механізми, які беруть участь у конструюванні образу лімінального та зумовлюють особливості його функціонування в поетичному тексті [3]. Наприклад, у вищезгаданому вірші змальовано пограничний стан ліричного я, навіяний сумнівами та депресивною невпевненістю, викликаними низкою життєвих розчарувань. Знаходячись у тій самій емоційній тональності, що і ліричне я, навколишній світ актуалізується в чітких і зрозумілих образах безмежного лімінального простору – *boundless space* (безмежний простір) та *blank realms of dank reality* (пустих просторів мерзеної реальності): “*Untrammelled, unconfined by what cannot be / In the blank realms of dank reality*”, “*... in this boundless space*”. Аспект необмеженості вербалізується в образі лімінального часу за допомогою морфологічних оксиморонів *untrammelled, unconfined*. Зображуваний у вірші життєвий період ліричного я виступає лімінальним поетичним світом, що актуалізується за допомогою концептуальної метафори LIFE / PERIOD OF LIFE IS A DIFFICULT TASK: “*... a quest – / To be embraced and lost, unsought, unguessed*”. Лексичні одиниці “*quest*”, “*embrace*”, “*unguess*” належать до концептосфери ЗАВДАННЯ та мають відтінок складності виконання, неможливості досягнення чогось. Так, за допомогою аналогового мапування [1] концептуальні ознаки домену ЗАВДАННЯ, (як-от необхідність докласти певних зусиль для розв’язання, потреба у достатньому проміжку часу для виконання),

проектуються на концептуальні ознаки царини мети домен ЖИТТЯ (долання труднощів на шляху, що вимагають моральних, розумових та фізичних зусиль).

Вербальна площина поетичного образу лімінального трактується як втілення його передконцептуальної й концептуальної структури в словесну тканину віршованого тексту шляхом різних лінгвокогнітивних операцій і процедур [2, с. 148, 152, 159]. Так, вербальна іпостась лімінальних поетичних форм актуалізується в низці ознак лімінальності різного ступеня абстрагування, сконцентрованих у вищезазначених фокусах лімінальності. Виокремлення компонентів цієї площини уможливується завдяки застосуванню методів *семантичного, морфологічного та компонентного* аналізу.

Основні ознаки лімінальності актуалізуються у семантичній, синтаксичній та морфологічній структурах образів лімінального. Семантична структура лексичної одиниці охоплює абстрагування високого та низького ступеня [12]. Денотативні (приналежність до класу предметів, предметність, дію, спосіб дії, процесуальність, стан, якість) та сигніфікативні ознаки (набір найбільш узагальнених та характерних ознак, необхідних для впізнання предмета чи явища) [3; 12] є ознаками високого ступеня категоризації (абстрагування). Тоді як конотативні ознаки (емоційно-експресивні та стилістичні «доповнення» до основного значення) є ознаками низького ступеня категоризації/абстракції. Методика Цура, розширена Маріною О. С., перегукується із моделлю «Комоду» Ч. Денроша (“Stack of Counters Model”), що репрезентує структуру зберігання значень лексичних одиниць у свідомості людини та механізм їх добору у процесі комунікації [6].

Невербальна площина образності лімінального конструюється сукупністю конотативних ознак або ознак низького ступеня абстрагування, закодованих у візуальних, аудіальних та аудіовізуальних лімінальних поетичних формах. Крізь призму невербальної іпостасі образу лімінального можна досягнути механізми впливу його сенсорики на емоційний стан адресата [11]. Наразі у царині досліджень поетичного дискурсу значна увага приділяється елементам, що раніше визнавалися лише «прикрасою» або ж естетичним доповненням власне поетичного тексту. Наприклад, ілюстрації та інші графічні елементи поетичних збірок вже розглядаються як смислоутворюючі компоненти, які навмисне висуваються на передній план сприйняття та осмислення реципієнтом.

Третій етап – це етап **дигітального конфігурування** образності лімінального в сучасному англомовному поетичному дискурсі. Виконується в межах парадигми дигітальної гуманітаристики із застосуванням відповідних методів аналізу, зокрема інтермедіальний аналіз, ком-

понентний аналіз програмного коду як складової частини віршованого тексту. На цьому етапі детально вивчається образність лімінального на перетині декількох модусів *кодопоезії*, де остання визначається як феномен переплетення класичної поезії з комп'ютерним (програмним) кодом. На відміну від дигітальної поезії, це не просто використання комп'ютера для запису чи відображення вірша чи будь-якого твору мистецтва на екрані, це радше програмний код, що містить у собі поезію. Ці особливості доводять, що поезія виступає сприятливим ґрунтом для розвитку дигітального дискурсу загалом та кодопоезії зокрема.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Розуміння образу лімінального як мультимодального конструкту, що інкорпорує передконцептуальну, концептуальну, вербальну та невербальну іпостасі, обумовлює необхідність використання нових методів детального аналізу кожного із них. Дане дослідження відкриває перспективи подальшого поглиблення вивчення дигітального англomовного поетичного дискурсу, а зокрема — кодопоезії, а також поезії, середовищем виникнення якої є спеціальне програмне забезпечення для генерування поетичних текстів або ж середовище комп'ютерних ігор.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белехова Л. І. Словесний образ в американській поезії: лінгвокогнітивний погляд: монографія. 2-е вид., доповнене і перероб. М.: Звездопад, 2004. 376 с.
2. Геннеп А. Обряды перехода. Систематическое изучение обрядов / пер. с франц. М.: Восточная литература; РАН, 1999. 198 с.
3. Маріна О. С. Парадоксальність у сучасному англomовному поетичному дискурсі: когнітивно-семіотичний вимір: дис... д-ра філол. наук: 10.02.04. К., 2016. 434 с.
4. Тернер В. Символ и ритуал. М.: Наука, 1983. 277 с.
5. Alber J. Impossible storyworlds and what to do with them. *Storyworlds: A Journal of Narrative Studies*. 2009. Vol. 1. P. 79-96.
6. Denroche Ch. Metonymy and Language. *A New Theory of Linguistic Processing*. New York: Routledge, 2014. 218 p.
7. Gavins J. *Reading the absurd*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2013. 224 p.
8. Goldsmith K. *Uncreative Writing: Managing Language in the Digital Age*. Columbia: Columbia University Press, 2011. 272 p.
9. Ryan M.-L. *Impossible Worlds and Aesthetic Illusion. Immersion and Distance: Aesthetic Illusion in Literature and Other Media* / Ed. by W. Wolf, W. Bernhart, A. Mahler. Amsterdam; New York: Brill | Rodopi, 2013. P. 131-150. (Series: *Studies in Intermediality*. Vol. 6).
10. Perloff M. *Unoriginal Genius: Poetry by Other Means in the New Century*. Chicago: University of Chicago Press, 2012. 232 p.
11. Stockwell P. *The language of surrealism*. London: Palgrave, 2017. 196 p.
12. Tsur R. *Playing by Ear and the Tip of the Tongue. Precategorical Information in poetry*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins Publishing, 2012. 310 p.
13. Vorobyova O.P. Linguistics today: Reinterpretation of the episteme. In *Bulletin of Kyiv National Linguistic University*, 16. p.41-47.

REFERENCES

1. Belehova, L.I. (2004). Slovesnyi obraz v amerykans'kiy poezii: lingvokognityvnyi poglyad: [monografiya] / Larysa Ivanivna Belehova. – [2-e vyd., dopovnene s pererob.]. – M. : Zvezdopad [in Ukraininan]
2. Genep, A. (1999). Obriady perehoda. Sistematiceskoye izuchenie obriadov / Arnol'd van Genep; [per. s franc.]. – M. : Vostochnaya literatura ; RAN
3. Marina, O.S. (2016). Paradoxal'nist' u suchasnomu anglomovnomu poetychnomu dyskursi: kognityvno-semiotychnyi vymir: dys ... d-ra filol. nauk: 10.02.04. K.
4. Turner, V. (1983). Simvol i ritual / V. Turner. M.: Nauka

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. A Liminal Fantasy: Between – Poem by Richard Blanch. – Electronic resource: <https://www.poemhunter.com/poem/a-liminal-fantasy-between/>

METHODOLOGY OF IMAGERY OF LIMINALITY STUDY IN MODERN ANGLOPHONE DISCOURSE

Lysova Kateryna Andriivna

*O.M. Morokhovsky Department of English Philology and Philosophy of Language,
Kyiv National Linguistic University,
73, Velyka Vasyl'kivs'ka St., Kyiv,*

This article focuses on outlining the most important aspects of the interdisciplinary approach to the phenomenon of liminality exploration, and also defines its place in modern poetic anglophone discourse. The research describes imagery of liminality and its components on the material of modern poetic anglophone discourse. Image of liminality is considered as a four-level multimodal construal which incorporates preconceptual, conceptual, verbal and non-verbal components. Creating images of liminality occurs at the crossing of two and more modi (modus) of modern poetic anglophone discourse (verbal, visual, audio and audiovisual).

Dynamic development of poetic discourse and the tendency to constant changes in its sense and form led to elaboration of a brand-new complex methodology for liminal imagery analysis which explains poetic texts entering the multimodal dimension.

From the multimodal perspective, appearance of new artistic forms inevitably leads to a number of changes in the literature functions. Currently it is quite difficult to imagine a person without a cell-phone in his hands, and the expressions like: "Let me google it!" have become a part of human cognitive activities. In such conditions development of conceptually new theoretical approaches to the fiction entities analysis (including poetic forms) gains utmost importance. The article points out the causes and tendencies peculiar to modern anglophone poetic discourse development that led to the emergence of a new type of digital poetry that is code-poetry (cyber-poetry, e-poetry). There are different techniques accumulated in the formation of code-poetry imagery, such as linguistic, digital, interactive. As a result, techno-image looks like a 4D unit from the point of view of its structure and "hybrid" in terms of its form. Thus, liminality is viewed as one of the dominant features of codeworks that defines the specificity of their creation by authors and the manner of their perception by readers.

Methodology of the liminal imagery study in modern anglophone poetic discourse includes the following stages: taxonomic-reflexive, constructive and digital configuring. Each of these stages consists of certain number of methods and techniques of analysis – scientific, interdisciplinary, traditional linguistic and new linguistic.

Key words: *imagery of liminality, multimodal construal, digital discourse, digital linguistics, complex methodology.*